

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.039 van 20 december 2002
in de zaak A. 126.156/VII- 27.732.**

In zake : Georges FRANCO,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

verzoekende partij in tussenkomst :

de stad MAASEIK,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

tussenkommende partij :

de c.v.b.a. INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING EN
VERWERKING VAN VASTE AFVALSTOFFEN (I.V.V.V.A.),
die woonplaats kiest bij
advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Georges FRANCO op 30 augustus 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 juni 2002 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij het beroep dat de c.v.b.a. INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING EN VERWERKING VAN VASTE AFVALSTOFFEN (I.V.V.V.A.) had ingesteld

tegen het besluit van 2 december 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende het verlenen van de vergunning voor het verder exploiteren van een stortplaats gelegen aan de Dornerstationstraat te Maaseik, gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit in dier voege wordt gewijzigd dat de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn die aanvangt op 1 januari 2000 en eindigt op 31 december 2003, de eindafdekking van de stortplaats volledig uitgevoerd dient te zijn tegen voormelde einddatum en een bijzondere voorwaarde wordt toegevoegd met betrekking tot de modaliteiten van opvulling en afwerking van de stortplaats;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoeker, van advocaat I. VANDEN BON die, loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij, van advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij in tussenkomst, en van advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de stad MAASEIK met een verzoekschrift van 3 september 2002 heeft gevraagd in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat de bestreden beslissing betrekking heeft op de exploitatie van een hinderlijke inrichting op haar grondgebied; dat zij uiteenzet dat zij eveneens eigenares is van percelen die in de onmiddellijke omgeving van de stortplaats gelegen zijn; dat evenwel niet de wettelijk vereiste beslissing om in rechte op te treden wordt voorgelegd; dat het verzoek tot tussenkomst niet wordt ingewilligd;

Overwegende dat de c.v.b.a. INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING EN VERWERKING VAN VASTE AFVALSTOFFEN met een verzoekschrift van 25 september 2002 heeft gevraagd in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij de begunstigde is van de thans bestreden beslissing; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

1. Feitelijke gegevens van de zaak

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak kan worden weergegeven als volgt :

1.1. De tussenkomende partij exploiteert sinds 1986 een stortplaats (van categorie 2) aan de Dornerstationstraat te Maaseik, op percelen kadastraal bekend onder 3de Afdeling, Sectie D, nrs. 534/A4, 534/M3 en 534/Z3.

De gestorte afvalstoffen dienen klaarblijkelijk ter opvulling van een oude grindgroeve.

De meest recente milieuvergunningen liepen af op 1 januari 2000.

De betrokken percelen zijn gelegen in een gebied dat door het gewestplan Limburgs Maasland, vastgesteld bij koninklijk besluit van 1 september 1980, is bestemd tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

1.2. Op 27 juli 1999, dus vóór het verstrijken van de lopende milieuvergunning(en), dient de tussenkomende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg een aanvraag in strekkende tot het hernieuwen van de vergunning voor de bestaande stortplaats.

1.3. Tijdens het openbaar onderzoek van de aanvraag worden twee bezwaarschriften ingediend, waaronder één collectief bezwaarschrift ondertekend door 316 personen.

1.4. Met een besluit van 2 december 1999 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg de gevraagde vergunning.

De vergunning wordt echter slechts verleend voor een termijn van zes maanden die aanvangt op 1 januari 2000 en eindigt op 30 juni 2000 (aldus valt de einddatum van de verleende milieuvergunning samen met de einddatum van de op 2 april 1999 verleende afwijking op de stortverboden).

Tevens wordt als bijzondere vergunningsvoorwaarde opgelegd dat de eindafdekking van de stortplaats volledig uitgevoerd dient te zijn tegen de einddatum van de vergunning (artikel 4, § 2, 2, van het besluit).

1.5. Op 29 december 1999 tekent de tussenkomen partij bij de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw beroep aan tegen de beslissing van de bestendige deputatie.

1.6. Met een besluit van 2 juni 2000 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw wordt dit beroep gegrond verklaard en wordt het beroepen besluit gewijzigd in de zin dat de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van vijf jaar en de uiterlijke termijn voor het voltooien van de eindafdekking wordt verschoven naar 2 december 2004.

1.7. Dit besluit heeft het voorwerp uitgemaakt van verschillende annulatieberoepen en verzoekschriften tot schorsing bij de Raad van State.

1.8. Bij arrest nr. 96.207 van 7 juni 2001 wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen van dit besluit. Aan dat schorsingsarrest liggen de volgende motieven ten grondslag :

“3.1.2.1. De betrokken percelen liggen krachtens het gewestplan in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (zie punt 2.1 hierboven).

Het bestreden besluit gaat er van uit dat de uitbating van de betrokken stortplaats onverenigbaar is met deze bestemming, doch maakt toepassing van

artikel 43, § 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Dit wordt als volgt gemotiveerd :

«Overwegende dat overeenkomstig artikel 43, § 7 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de vergunningverlenende overheid voor zonevreemde bedrijven afwijkingen kan verlenen op de voorschriften van de gewestplannen;

Overwegende dat er voor de betreffende inrichting een bouwvergunning werd afgeleverd op 28 maart 1985 en dat het een hernieuwing van de milieuvergunning van de inrichting betreft zoals bedoeld in artikel 43, § 8, e), eerste gedachtenstreepte, van het bovenvermeld decreet;

Overwegende dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad doordat slechts een korte periode nodig is voor het realiseren van het opvullen van de bestaande put en anderzijds het realiseren van de nabestemming van de inrichting er op gericht is de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving te verwezenlijken»;

3.1.2.2. Het ingeroepen artikel 43, § 7, bepaalt :

«De overheden die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning moeten beslissen over milieuvergunningsaanvragen kunnen bij het verlenen van de milieuvergunningen afwijken van de bepalingen van het ontwerp-gewestplan en het gewestplan op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezigheid of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag.

Wanneer de ruimtelijke ordening wordt geschaad kunnen de overheden rekening houden met de termijn die er nodig is om de betrokken inrichting te herlocaliseren, met een maximum van 5 jaar».

Deze bepaling schrijft dus voor dat uit de motivering van het desbetreffende besluit moet blijken, ten eerste, dat door de betrokken exploitatie de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden, en, ten tweede, dat de voorziene verweving van functies de aanwezigheid of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

Het lijkt aldus geenszins te volstaan dat alleen gemotiveerd wordt dat de inrichting «de goede ruimtelijke ordening» in de gewone betekenis van dit begrip, niet schaadt.

3.1.2.3. In casu rept de motivering niet over de draagkracht van het betrokken agrarisch gebied, noch over de gevolgen van het storten van allerlei afvalstoffen op dat gebied.

Dat slechts een korte periode nodig is om de bestaande put op te vullen is nietszeggend met betrekking tot de implicaties van de stortvergunning op dat agrarisch gebied.

Ook is helemaal niet duidelijk wat bedoeld wordt met «het realiseren van de nabestemming van de inrichting».

Indien de nabestemming van de betrokken percelen -bedoeld wordt dan wellicht de bestemming agrarisch gebied- beoogd wordt, dient vastgesteld te worden dat geenszins duidelijk is hoe het storten van afvalstoffen die bestemming realiseert.

Hierbij dient genoteerd te worden dat het betrokken gebied geen ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied is, doch een puur, bovendien landschappelijk waardevol, agrarisch gebied.

3.1.2.4. De betrokken motivering gaat ook geheel voorbij aan het feit dat op 240 meter van de inrichting een recreatiegebied is gelegen.

Nochtans vereist artikel 43, § 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, zoals hoger gesteld, een motivering met betrekking tot de vraag of de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

3.1.2.5. Vermits de meervermelde decreetbepaling duidelijk voorschrijft dat de desbetreffende motivering uit de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag moet blijken, kan de verwerende partij niet dienstig verwijzen naar de verleende bouwvergunning.

Bovendien lijkt uit het bestreden besluit te moeten worden afgeleid dat er gestort wordt tot drie meter boven het maaiveld, zodat op het eerste gezicht moeilijk valt in te zien hoe de volledige realisering van het stort in overeenstemming is met de bestemming landschappelijk waardevol gebied".

1.9. Aangezien noch de verwerende partij noch degene die belang had bij de beslechting van de zaak een verzoek tot voortzetting van de procedure hadden ingediend, werd voornoemd besluit met toepassing van artikel 17, § 4bis, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 100.335 van 25 oktober 2001.

1.10. Na het vernietigingsarrest wordt de administratieve beroeps-procedure tegen de beslissing van 2 december 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg hernomen.

a. Het bestuur milieuvergunningen, de Vlaamse Landmaatschappij, de Openbare Afvalstoffenmaatschappij en de administratie Monumenten en Landschappen verlenen gunstig advies. De afdeling stedenbouwkundige vergunningen verleent een ongunstig advies.

b. De gewestelijke milieuvergunningscommissie wijdt op 13 mei 2002 een eerste bespreking aan het betrokken beroepsdossier. Die bespreking resulteert in een ongunstig advies "onder voorwaarde dat het advies van de afdeling stedenbouwkundige vergunningen ongunstig blijft". In het advies wordt gesteld dat "de afgevaardigde van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen (...), na nota genomen te hebben van het feit dat een afwerking van de groeve noodzakelijk is en

dat de opvulhoogte zoals voorgeschreven in de bouwvergunning zal gerespecteerd worden (...), voorstelt het betreffende advies te herzien".

c. Zoals reeds was aangekondigd tijdens de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 13 mei 2002, herziert de afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 23 mei 2002 haar eerder uitgebracht ongunstig advies. In het herziene advies wordt gesteld dat, hoewel de stortplaats volgens het gewestplan gelegen is in een agrarisch gebied, de volledige opvulling ervan "naar integratie in de omgeving meer aangewezen (blijkt) dan een halfopgevulde groeve, zodat later, nadat de afdeklaag wordt gestort er nog landbouwactiviteiten kunnen plaatsvinden". Er wordt dienvolgens voorgesteld om tot 31 december 2003 vergunning te verlenen voor de opvulling van de stortplaats tot een maximale ophoging van 2 à 3 meter boven het maaiveld .

d. Ingevolge de gewijzigde opvatting van de afdeling stedenbouwkundige vergunningen, brengt de gewestelijke milieuvergunningscommissie op 27 mei 2002 een "aangepast" advies uit waarin wordt voorgesteld om het beroep gegrond te verklaren en de gevraagde vergunning te verlenen voor een termijn die aanvangt op 1 januari 2000 en eindigt op 31 december 2003. De te verlenen vergunning zou afhankelijk dienen gesteld te worden van de volgende bijzondere voorwaarde :

"De opvulling (ca. 20.000 m³) wordt met een maximale ophoging van 2 à 3 meter boven het maaiveld in functie van een degelijke afwerking van de stortplaats gerealiseerd en eindigt op 31 december 2003; de afdeklaag heeft een totale dikte van ca. 1,5 meter; dit alles zodat de eindtoestand deze moet zijn zoals voorzien op de bouwvergunning van 28 maart 1985".

1.11. Met een besluit van 20 juni 2002 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw wordt het beroep (opnieuw) gegrond verklaard en wordt het beroepen besluit in dier voege gewijzigd dat de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn die aanvangt op 1 januari 2000 en eindigt op 31 december 2003.

De overwegingen van dit thans bestreden besluit luiden als volgt :

"Overwegende dat de aanvraag hoofdzakelijk betrekking heeft op de hernieuwing van de vergunning van een stortplaats van categorie 2; dat er op de stortplaats hoofdzakelijk huishoudelijke afvalstoffen worden aanvaard afkomstig van particuliere gezinnen en van de gemeentelijke diensten;

Overwegende dat onderhavig beroep hoofdzakelijk betrekking heeft op de beperking van de vergunningstermijn tot zes maanden en op het feit dat in deze vergunning wordt opgelegd dat zowel de eindafdek van fase 1 als van fase 2 volledig voltooid moet zijn op 30 juni 2000;

(...)

Overwegende dat bij arrest van de Raad van State nr. 96.207 van 7 juni 2001 in de zaak A. 94.630/VII-22.375 het vernoemd ministerieel besluit werd geschost; dat in dit arrest onder meer het volgende werd gesteld :

«In casu rept de motivering niet over de draagkracht van het betrokken agrarisch gebied, noch over de gevolgen van het storten van allerhande afvalstoffen op dat gebied.

Dat slechts een korte periode nodig is om de bestaande put op te vullen nietszeggend is met betrekking tot de implicaties van de stortvergunning op dat agrarisch gebied.

Ook is helemaal niet duidelijk wat bedoeld wordt met 'het realiseren van de nabestemming van de inrichting'.

Indien de nabestemming van de betrokken percelen -bedoeld wordt dan wellicht de bestemming agrarisch gebied- beoogd wordt, dient vastgesteld

te worden dat geenszins duidelijk is hoe het storten van afvalstoffen die bestemming realiseert.

Hierbij dient genoteerd te worden dat het betrokken gebied geen ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied is, doch een puur, bovendien landschappelijk waardevol, agrarisch gebied.

3.1.2.4. De betrokken motivering gaat ook geheel voorbij aan het feit dat op 240 meter van de inrichting een recreatiegebied is gelegen.

Nochtans vereist artikel 43, § 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, zoals hoger gesteld, een motivering met betrekking tot de vraag of de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort';

(...)

Overwegende dat door de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen, zoals voorgesteld in de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 13 mei 2002, het ongunstige advies van 7 mei 2002 werd herzien;

Overwegende dat (de) afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen in zijn gewijzigd advies van 23 mei het volgende stelt :

«In antwoord op haar nota van 18 april 2001 en naar aanleiding van de bijkomende elementen aangebracht op de commissie van 13 mei 2001 heb ik de eer de afdeling Milieuvergunningen het advies van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen mede te delen.

De aanvraag heeft betrekking op het hernieuwen van een exploitatie van een stortplaats aan de Dornerstationstraat 2 te Maaseik. De stortplaats categorie 2 omvat :

- a. niet gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen;
- b. niet gevaarlijke bedrijfsafvalstoffen die vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen;
- c. niet gevaarlijke bijzondere afvalstoffen;

daarnaast wordt ook vergunning gevraagd voor het lozen van bedrijfsafvalwater en de elektriciteitsproductie opgewekt uit het gas dat vrijkomt uit de stortplaats.

Volgens het gewestplan Limburgs Maasland, vastgesteld bij koninklijk besluit van 1 september 1980, is het bedrijf gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Een landschappelijk waardevol agrarisch gebied is overeenkomstig de noodzakelijke samenlezing der artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bestemd voor de landbouw in de ruime zin, waar bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. De daar voorgestelde handelingen mogen de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

Het agrarisch gebied is ter hoogte van het kwestieus perceel slechts 400 meter breed met aan de ene kant een ontginningsgebied en aan de zuidelijke zijde een bosgebied met verderop een zone voor dagrecreatie (circa 240 meter). De inrichting situeert zich op 650 meter van het meest nabij gelegen klein woongebied met landelijk karakter en op circa 1.250 meter van een groter woongebied. Op deze stortplaats, uitgebaat door de intercommunale, worden hoofdzakelijk huishoudelijke afvalstoffen verwerkt, afkomstig van particuliere gezinnen van de vennootgemeenten

(ophaling huis-aan-huis, grofvuil containerparken) en de afval van gemeentelijke diensten.

Kwestieuze grond is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling.

De stortplaats is reeds in exploitatie sinds 1986. De bestendige deputatie verleende op 28 maart 1985 een vergunning tot reliëfwijziging. De gemeente weigerde de aanvraag aanvankelijk o.b.v. het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, waar werd gesteld dat 'door haar bestemming en inplanting de ontworpen reliëfwijziging de goede ruimtelijke ordening van de plaats in gedrang brengt. Tevens werd onvoldoende aangetoond met welk materiaal de afdekking zal geschieden (o.a. de dagelijkse afdekking + eindafdekking) gezien een verdere ontginning uit zoneringoogpunt niet kan aanvaard worden'.

Het handelt dus over een wederrechtelijk opgerichte groeve waarvoor herstel in de vorige toestand bij de rechtbank werd gevorderd, dat de bestendige deputatie indertijd oordeelde dat de opvulling ervan met afvalstoffen kan beschouwd worden als een herstel van de vorige toestand.

Over huidige aanvraag tot hernieuwing van de exploitatie oordeelde de gemachtigde ambtenaar van de afdeling ROHM Limburg op 5 oktober 1999 dat volgens artikel 88 van de stedenbouwwet (aanvulling via het decreet van 23 juni 1993 en het uitvoeringsbesluit van 29 september 1993) voor zonevreemde bedrijven een afwijking kan verleend worden op de voorschriften van de gewestplannen. Omdat er op 28 maart 1985 een bouwvergunning werd afgeleverd op betreffende inrichting en er vanuit stedenbouwkundig oogpunt geen bezwaren zijn tegen de inrichting geeft de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies.

De gemachtigde ambtenaar van de afdeling ROHM Limburg laat de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen op 29 april 2002 het volgende advies na :

«Er werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor de reliëfwijziging op 28 maart 1985 om een oplossing te vinden voor de illegale groeve. Deze stedenbouwkundige vergunning moet stipt worden opgevolgd in die zin dat de afdeklaag van de stortplaats in overeenstemming moet zijn met de vergunde reliëfwijziging. Een verdere uitbreiding of ophoging van de stortplaats is niet meer mogelijk gelet op de ligging in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Afwijking van het gewestplan overeenkomstig artikel 43, § 6 en § 7 is niet aangewezen vermits het arrest van de Raad van State dd. 7 juni 2001 terecht opmerkt dat de inrichting de verweving van functies of de te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving in het gedrang brengt of verstoort.

Te vermelden is nog dat op 28 oktober 1999 door de gemeente Maaseik een proces-verbaal werd opgesteld tegen de reliëfwijziging niet conform de afgeleverde vergunning, deze procedure werd nog niet afgerond.

Volgens de verordenende gewestplanvoorschriften is het kwestieus perceel gelegen in een agrarisch gebied. Ondanks dat de put wederrechtelijk werd gecreëerd, blijkt een volledige opvulling (+ 20.000 m³) naar integratie in de omgeving meer aangewezen dan een half opgevlude groeve, zodat later, nadat de afdeklaag wordt gestort er nog landbouwactiviteiten kunnen plaatsvinden.

Volgens het advies van OVAM dd. 8 mei 2002 dient de termijn voor een natuurlijke zetting en ontgassing in acht genomen te worden (fenomeen inklinking) bij de bepaling van de uitvoeringstermijn.

De afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen adviseert de aanvraag gunstig op volgende voorwaarde :

De opvulling (ca 20.000 m³) wordt met een maximale ophoging van 2 à 3 meter boven het maaiveld in functie van een degelijke afwerking van de stortplaats gerealiseerd en eindigt op 31 december 2003; de afdeklaag heeft een totale dikte van ca 1,5 meter.

De voorwaarde houdt rekening met het door OVAM geschetste inklinkingsfenomeen en moet garanderen dat op termijn een aan de stedenbouwkundige vergunning van 28 maart 1985 beantwoorde toestand wordt bekomen. Best wordt dus nog de bijkomende voorwaarde verbonden dat de eindtoestand deze moet zijn zoals voorzien op de vergunning van 28 maart 1985 en dat alle maatregelen moeten getroffen worden om die te realiseren zoals heropvullen van te diep ingeklonken delen en desgevallend terug afgraven van te hoge stukken (die om de een of andere reden niet inklinken)';

Overwegende dat exploitant over een afwijkingstoelating beschikte om op de stortplaats 8000 ton huisvuil te storten tot en met 31 december 1998; dat na deze datum het huisvuil van de regio volledig verbrand wordt; dat bij ministerieel besluit van 2 april 1999 aan de CV IVVVA een afwijking werd verleend tot 30 juni 2000 om bij calamiteiten van de verbrandingsoven huisvuil te mogen storten;

Overwegende dat na het afdekken van de stortplaats vrijgekomen gas zal worden afgefakkeld; dat in een tweede fase elektriciteit zal worden opgewekt, waarvoor 2 gasmotoren van 500 kW worden geplaatst;

Overwegende dat het afvalwater, dat afkomstig is van het percolaat van het stort sanitaire installaties, met een debiet van 0, 4 m³ /uur, 3, 4 m³/dag en 740 m³/jaar geloosd wordt in de openbare riolering; dat in het beroepen besluit afdoende voorwaarden werden opgelegd waaraan het te lozen bedrijfsafvalwater moet voldoen;

Overwegende dat het grondwater via 7 peilbuizen halfjaarlijks wordt gecontroleerd; dat op basis van de analyseverslagen van de peilputwaters de kwaliteit van het grondwater na een tijdelijke verstoring in 1986 (vermoedelijk door vroegere illegale stortactiviteiten) niet verslechterd is tijdens de exploitatie;

Overwegende dat de volledige stortplaats omheind is met een 2 meter hoge afrastering; dat de aanvoer gebeurt met afgedekte containers zodat zwerfvuil zo veel mogelijk wordt verhinderd; dat na het storten het afval wordt genivelleerd en dagelijks wordt afgedekt; dat het stortfront zo klein mogelijk wordt gehouden; dat bij winderig weer extra opvangnetten met een hoogte van 3 meter aan het stortfront worden geplaatst; dat bij droog weer de aanvoerwegen besproeid worden;

Overwegende dat er binnen een straal van 100 m rond de inrichting geen woningen gelegen zijn; dat de dichtstbijgelegen woning gelegen is op een afstand van circa 500 m van de inrichting; dat gelet op de beperkte bewoning, de relatief grote afstand tot het stort en de door de exploitant voorziene maatregelen, er weinig geur- en geluidshinder te verwachten valt;

Overwegende dat het volgende dient gesteld omtrent de afwerking van de betreffende categorie 2-stortplaats :

- de onderhavige stortplaats betreft een oude illegale zandontginning/annex stortplaats die sedert 1985 als huisvuilstortplaats wordt uitgebaat; daarbij werden de voorheen gestorte afvalstoffen afgegraven en werd de toestand gesaneerd; de integratie van de groeve in de omgeving behoeft dat de groeve wordt opgevuld; momenteel is de groeve grotendeels opgevuld; het gegeven dat de stortplaats sedert ongeveer 1985 als huisvuilstortplaats in uitbating is maakt het noodzakelijk dat de stortplaats op behoorlijke wijze verder wordt aangevuld en afgewerkt;
- de stortplaats dient op die wijze afgewerkt dat na zetting en inklinking, waarbij een termijn van enkele jaren tot enkele decennia dient in rekening te worden gebracht, een voldoende helling behouden blijft om een goede afvoer van het overtollige regenwater te verzekeren; in ieder geval moet voorkomen worden dat het terreinoppervlak tot een 'zak' zou evolueren en de afgewerkte stortplaats tot een vijver zou verworden; dat zou immers nefast zijn voor de nazorg van de stortplaats en aanzienlijke kosten met zich meebrengen;

Overwegende dat een zetting van 10% op lange termijn een minimum te verwachten zetting is; dat de op langere termijn te verwachten zetting inschatten op 25% zelfs niet overdreven is, rekening houdend met de doelstelling om in ieder geval een te laag afwerkingsniveau te voorkomen; dat in onderhavig geval de bouwvergunning een eindreliëf circa 3 m boven het oorspronkelijk maaiveld voorziet; dat het afwerkingsprofiel in de milieuvergunning circa 5 m boven het oorspronkelijk maaiveld ligt; dat naargelang het eindprofiel van de bouwvergunning, respectievelijk milieuvergunning de resterende capaciteit 18.000 m³ tot ongeveer 40.000 m³ bedraagt; dat deze capaciteit met een versneld opvulritme en binnen de perken van de afvalstoffenplanning zou kunnen opgevuld worden in een periode van één jaar; dat met een versnelde opvulling kan tegemoet gekomen worden aan de bezwaren van de omwonenden als aan de stedenbouwkundige bezwaren; dat een milieuverantwoorde en gecontroleerde afwerking van de site in ieder geval pleit voor verdere opvulling van de groeve tot het eindprofiel voorzien in de milieuvergunning; dat gezien de voorliggende gegevens een afwerkingshoogte op het huidig peil van fase 1 zeker niet overdreven is; dat, conform de eindprofielen van de milieuvergunning, het bijgevolg niet aangewezen is om de fase 1 van de stortplaats terug af te graven; dat door het overbodig vergraven bovendien de kans op geurhinder aanzienlijk zal toenemen; dat anderzijds de op fase 2 resterende capaciteit binnen een termijn van één jaar versneld kan worden opgevuld;

Overwegende dat vanaf 1 januari 1999 het huisvuil van de Regio IVVVA volledig wordt verbrand in de verbrandingsoven van de Regionale Milieuzorg (RMZ) te Houthalen-Helchteren; dat bij ministerieel besluit van 2 april 1999 aan de IVVVA een afwijking werd toegestaan om in geval de oven van RMZ gesloten wordt het huisvuil op de stortplaats te storten;

Overwegende dat door toepassing van het stortverbod (artikel 5.2.4. 2. van het V1area) vanaf 1 juli 2000 voor gesorteerd brandbaar grof vuil, gesorteerde brandbare en/of recupereerbare afvalstoffen voortkomend uit het onderhoud door de gemeentelijke diensten en bedrijfsafvalstoffen, de te storten fractie in de nabije toekomst zal verminderen; dat in die omstandigheden er gemiddeld circa 15 000 ton/jaar zal gestort worden; dat derhalve kan overwogen worden een vergunningstermijn te verlenen tot 31 december 2003;

Overwegende dat volgens artikel 5.2.4.0.3.2. van titel II van het V1arem betreffende de overgangsmaatregelen in het kader van de implementatie van de Europese richtlijn 1999/31/EG. van 26 april 1999 betreffende het storten van

afvalstoffen de exploitant van een stortplaats vergund vóór 16 juli 2001 een aanpassingsplan dient op te maken overeenkomstig de bepalingen van hoger vermeld artikel";

2. De ontvankelijkheid

Overwegende dat zowel de verwerende als de tussenkomende partij aanvoeren dat verzoeker geen belang heeft bij zijn vordering, omdat het gelet op de afstand tussen zijn woonplaats en de vergunde stortplaats uitgesloten zou zijn dat hij hinder kan ondervinden door de exploitatie ervan;

Overwegende dat verzoeker, als buurtbewoner, reeds voordien een geding heeft ingeleid tegen een beslissing waarbij vergunning werd verleend voor de exploitatie van dezelfde stortplaats; dat op zijn verzoek de schorsing van de tenuitvoerlegging van die vergunning werd bevolen bij arrest nr. 96.207 van 7 juni 2001; dat uit de vaststelling dat verzoeker in voormelde procedure een moeilijk te herstellen ernstig nadeel had aangetoond, a fortiori volgt dat hij voldoende belang had bij het voeren van die procedure; dat niet wordt aangetoond dat dit thans niet meer het geval zou zijn; dat de exceptie wordt verworpen;

3. Beoordeling

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat verzoeker een eerste middel opwerpt dat als volgt luidt :

"Schending van het gezag van het gewijsde van een vernietigingsarrest van de Raad van State, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht;

Doordat, het bestreden besluit op basis van het 'herziene voorwaardelijk gunstig advies' van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen en op grond van het motief dat 'met een versnelde opvulling kan tegemoet gekomen worden aan de bezwaren van de omwonenden als aan de stedenbouwkundige bezwaren; dat een milieuverantwoorde en gecontroleerde afwerking van de site in ieder geval pleit voor verdere opvulling van de groeve tot het eindprofiel voorzien in de milieuvergunning' (pagina 15, bestreden beslissing) een vergunning verleent voor de exploitatie van een afvalstort categorie 2, ingedeeld in Klasse I van Vlare I van 1 januari 2000 tot 31 december 2003 en als voorwaarde oplegt dat de opvulling met een maximale ophoging van 2 à 3 meter boven het maaiveld wordt gerealiseerd;

Terwijl, de Raad van State bij arrest nr. 96.207 van 7 juni 2001 de tenuitvoerlegging van het besluit van de Minister van Leefmilieu en Landbouw van 20 juni 2002 schorste en bij arrest nr. 100.335 van 25 oktober 2001 het besluit van de Minister van Leefmilieu en Landbouw van 20 juni 2002 vernietigde;

(...)

Overwegende dat bij toepassing van de bijzondere zonevreemde afwijkingsregeling specifiek moet gemotiveerd worden of de draagkracht niet is geschaad en de hinderlijke inrichting nog als verenigbaar kan beschouwd worden ten overstaan van de onmiddellijke omgeving rekening houdend met de verwe(r)ving van functies; deze dubbele motivering moet formeel en concreet teruggevonden worden zowel in het advies van de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen als in het besluit van de minister die in graad van beroep oordeelt over de vergunningsaanvraag;

dat deze afweging niet in het 'herziene' advies van de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van 23 mei 2002 is terug te vinden en zeker niet in de bestreden beslissing van de Minister; dat niet alleen daarmee de formele en materiële motiveringsplicht wordt geschonden, maar dat daarmee het gezag van het gewijsde van de bovenvermelde schorsings- en vernietigingsarresten van de Raad van State wordt geschonden; dat de Minister niet zonder een formele en draagkrachtige motivering een nieuwe beslissing kon nemen;

dat daarenboven opnieuw een nietszeggende motivering wordt gehanteerd; dat de Raad van State reeds oordeelde dat de motivering dat slechts een korte periode nodig is om de bestaande put te vullen nietszeggend is met betrekking tot de implicaties van de stortvergunning op dat agrarisch gebied; dat de motivering dat met een versnelde opvulling kan tegemoet gekomen worden aan de bezwaren van de omwonenden als aan de stedenbouwkundige bezwaren gelijkloënd is als de eerste motivering en eveneens nietszeggend is; dat niet alleen een inrichting niet verenigbaar wordt wanneer de exploitatie versneld wordt afgehandeld, aangezien het vanaf de exploitatie reeds onverenigbaar is, maar dat wederom het gezag van het gewijsde van de bovenvermelde arresten van de Raad van State daarmee wordt geschonden;

dat ten slotte wederom een opvulling met een maximale ophoging van 2 à 3 meter boven het maaiveld moet worden gerealiseerd; dat (de) Uw Raad nochtans duidelijk overwoog dat indien toegelaten wordt dat er gestort wordt tot drie meter boven het maaiveld, ... er op het eerste gezicht moeilijk valt in te zien hoe de volledige realisering van het stort in overeenstemming is met de bestemming landschappelijk waardevol gebied; dat ook hier het gezag van gewijsde van bovenvermelde arresten wordt geschonden;

zodat, de in het middel aangegeven bepalingen zijn geschonden";

3.3. Overwegende dat de verwerende partij daartegenover stelt :

"De verzoekende partij mag niet uit het oog verliezen dat het gezag van gewijsde van het arrest nr. 100.335 van 25 oktober 2001 wel inhoudt dat het besluit van 9 mei 2000 van de V1aamse Minister van Leefmilieu en Landbouw waarbij aan verweerder een individuele afwijking wordt verleend op de verbodsbepalingen van artikel 5.2.4. van het besluit van de V1aamse Regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het V1aams reglement inzake afvalvoorkoming en- beheer, definitief is geworden";

dat zij voorts in wezen stelt dat het gezag van gewijsde van een arrest waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt bevolen beperkt wordt door het prima facie-karakter van de beoordeling die er aan ten grondslag ligt, zodat de Raad van State, bij nader onderzoek, op deze beoordeling kan terugkomen; dat dit, volgens de verwerende partij, inhoudt dat het debat inzake de formele en de materiële motivering, in het kader van de huidige vordering, opnieuw kan worden gevoerd; dat zij op uitgebreide wijze uiteenzet waarom, volgens haar, te dezen wel degelijk een correcte toepassing werd gemaakt van artikel 43, § 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat zij in dat opzicht uiteenzet dat het landschappelijk waardevol agrarisch gebied maar wordt gerespecteerd als de groeve, die oorspronkelijk illegaal werd uitgebaat, hersteld wordt; dat zij vervolgt :

"III.2.8. Aldus is er overwogen dat er wederrechtelijk een put was gecreëerd en dat een volledige opvulling van deze put naar integratie in de omgeving meer aangewezen is zodat later, nadat de afdeklaag wordt gestort, er nog landbouwactiviteiten kunnen plaatsvinden. De aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving worden dus niet in het gedrang gebracht of verstoord door de verleende vergunning. Integendeel, de bestemming kan maar gerealiseerd worden als de groeve volledig wordt opgevuld. Hoogstens zou er kunnen gewag gemaakt worden van een tijdelijke verstoring ...

(...)

III.1.10. Bij de beoordeling mag ook niet uit het oog verloren worden dat de oude illegale zandontginning sedert 1985 als huisvuilstortplaats wordt uitgebaat. De voorheen gestorte afvalstoffen werden afgegraven en de toestand werd gesaneerd. De integratie van de groeve in de omgeving, zodat de gewestplanbestemming toch kan worden gerespecteerd, impliceert dat de groeve wordt opgevuld. A fortiori gezien de stortplaats sedert ongeveer 1985 als huisvuilstortplaats in uitbating is, is het noodzakelijk dat de stortplaats op behoorlijke wijze verder wordt aangevuld en afgewerkt. Het besluit houdt wel in dat dit op een vrij snelle wijze moet gebeuren waar de bedoelde vergunning wordt verleend voor de periode 1 januari 2000 - 31 december 2003. De opvulactiviteiten, die gedurende het opvullen uiteraard een zekere last voor de

omgeving impliceren, dienen dus in een beperkte periode te gebeuren en met een aantal randvoorwaarden.

Dit impliceert dat zelfs gedurende de noodzakelijke periode om het herstel door te voeren, de draagkracht niet wordt overschreden.

- III 1.11. Nu er enerzijds afvalstoffen kunnen gestort worden, en nu dit maatschappelijk ook noodzakelijk is, en nu er anderzijds een groeve moet worden opgevuld teneinde de plaats in de vorige toestand te herstellen, is het uiteraard geenszins onredelijk dat de groeve precies met deze afvalstoffen wordt gevuld.

(...)

- III.1.14. Rekening houdende met de realiteit van het terrein en dus niet met enige virtual reality, rekening houdende met het fenomeen van de inklinking, en rekening houdende met het feit dat er nu eenmaal iets aan de toestand van de bestaande groeve moet worden gedaan, rekening houdende ook met de beperking in de tijd en het voorzien in randvoorwaarden, rekening houdende met het feit dat het afgraven van het reeds gestorte tot nog meer overlast zou leiden en nog erger zou zijn voor de draagkracht van het gebied, is er een redelijke afweging gemaakt.

Deze redelijke afweging impliceert dat er een materieel motief bestaat.

Dit materieel motief is naar behoren geformaliseerd in het betwiste besluit.

Dat er naar behoren is geformaliseerd, blijkt overigens precies uit het feit dat de verzoekende partij een derde middel heeft ontwikkeld.

De verzoekende partij kan zich uiteraard niet op het standpunt stellen dat de verzoekende partij een middel kan ontwikkelen, maar dat verzoekende partij niet weet wat er dan wel zou moeten betwist worden. Het doel van de formele motiveringsplicht is in ieder geval bereikt. Overigens voorziet het betwiste besluit in tal van overwegingen, die uiteenzetten waarom het besluit is getroffen";

3.4. Overwegende dat de tussenkommende partij verwijst naar het standpunt van de verwerende partij;

3.5. Overwegende dat de verwerende partij prima facie geen overtuigende argumenten bijbrengt waarom zij bij de herneming van de beroepsprocedure tegen het besluit van 2 december 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg geen rekening diende te houden met de motieven die geleid hebben tot het arrest nr. 96.207 van 7 juni 2001; dat het gezag van gewijsde van een gerechtelijke beslissing blijft bestaan zolang deze beslissing niet ongedaan is gemaakt (zie de artikelen 2 en 26 van het gerechtelijk wetboek);

Overwegende dat in het arrest nr. 96.207 van 7 juni 2001 met betrekking tot artikel 43, § 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wordt gesteld dat "uit de motivering van het desbetreffende besluit moet blijken, ten eerste, dat door de betrokken exploitatie de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden, en, ten tweede dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort"; dat voorts in hetzelfde arrest wordt overwogen dat het motief waarin gesteld wordt dat "slechts een korte periode nodig is om de bestaande put op te vullen (...) nietszeggend (is) met betrekking tot de implicaties van de stortvergunning op dat agrarisch gebied" en tevens, met betrekking tot het argument dat met de volledige opvulling van de bestaande put de (na)bestemming van het agrarisch gebied beoogd wordt, dat "dient vastgesteld te worden dat geenszins duidelijk is hoe het storten van afvalstoffen die bestemming realiseert";

Overwegende dat het thans bestreden besluit in essentie steunt op de overwegingen dat "de integratie van de groeve in de omgeving behoeft dat de groeve wordt opgevuld", "het gegeven dat de stortplaats sedert ongeveer 1985 als huisvuilstortplaats in uitbating is (...) het noodzakelijk (maakt) dat de stortplaats op behoorlijke wijze verder wordt aangevuld en afgewerkt" en voorts dat "met een versnelde opvulling kan tegemoet gekomen worden aan de bezwaren van de omwonenden als aan de stedenbouwkundige bezwaren"; dat op het eerste gezicht de geciteerde motieven die, ondanks de in casu van toepassing zijnde gewestplanvoorschriften, uitgaan van het imperatief dat de betrokken stortplaats verder moet worden opgevuld en afgewerkt een schending inhouden van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 96.207 van 7 juni 2001; dat immers opnieuw met geen woord wordt gerept over de gevolgen van de exploitatie op het gebied en meer bepaald op de onmiddellijke omgeving; dat de verwerende partij klaarblijkelijk alleen de realisering van de nabestemming voor ogen heeft gehouden, maar niet de hinder die de stortplaats tijdens en door haar exploitatie kan veroorzaken; dat het eerste middel ernstig is;

4.1. Overwegende, met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde, dat de verzoeker o.m. geurhinder, hinder door zwerf- en waaivuul, stofhinder, verkeershinder, verontreiniging van het grondwater en overlast

door zwermen meeuwen en kraaien, die zich te goed doen aan zijn fruitbomen, vreest; dat hij voorts wijst op de ernst van het middel dat ontleend is aan de planologische onverenigbaarheid en aan de onwettigheid van de bouwvergunning; dat hij stelt dat hij de betrokken stortplaats helemaal niet in zijn gezichtsveld moet dulden omdat de gewestplanbestemming hem het recht verleent om het agrarisch gebied effectief gerealiseerd te zien;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij daar tegenover in essentie stelt dat verzoeker woont op ongeveer 500 meter van de stortplaats, dat de aangevoerde nadelen niet zijn aangetoond, mede gelet op de opgelegde vergunningsvoorwaarden, en dat ook zonder het bestreden besluit de stortplaats aanwezig blijft;

4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in essentie stelt dat verzoeker op 800 meter van het stort woont, dat hij er, mede ingevolge begroeiing en reliëf geen rechtstreeks zicht op heeft, dat stof- en stankhinder niet zijn bewezen, dat eventuele verontreiniging met zware metalen niet is veroorzaakt door het bestreden besluit, dat het stort sinds 1986 wordt uitgebraat en dat verzoeker daar toen niets heeft tegen ondernomen, dat zwerfvuil langs de wegen onmiddellijk wordt opgeruimd en dus geen ernstig nadeel veroorzaakt en dat in de straat waar verzoeker woont geen vrachtwagens komen die van en naar het stort gaan;

4.4. Overwegende dat het thans bestreden besluit tot stand is gekomen na de herneming van de procedure ingevolge een vernietigingsarrest van de Raad van State; dat verzoeker een schorsingsverzoek had ingediend tegen het, inmiddels, vernietigde besluit, waarbij aan de tussenkomende partij een milieuvergunning werd verleend voor de stortplaats die met het thans bestreden besluit opnieuw wordt vergund; dat in het schorsingsarrest nr. 96.207 van 7 juni 2001 de argumenten van verzoeker als volgt werden beoordeeld :

“Uit de voorliggende gegevens van de zaak blijkt dat de verzoeker inderdaad op een vrij grote afstand van de inrichting woont, te weten op ongeveer 500 meter. Dit feit moet echter worden gerelativeerd, vooreerst omdat tussen verzoekers woning en de inrichting geen bebouwing blijkt voor te komen.

Bovendien moet rekening gehouden worden met de aard van de inrichting : een stortplaats van categorie 2, m.a.w. een klasse 1-inrichting.

In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij aanvoert, blijkt het beschikkend gedeelte van de bestreden vergunning geen bijzondere uitbatingsvoorwaarden op te leggen.

In redelijkheid moet dan ook geoordeeld worden dat het risico dat de aangevoerde nadelen zich zullen voordoen reëel is, en dat die nadelen ernstig zijn en gelet op de aard ervan moeilijk te herstellen.

Dat het in casu de hernieuwing van een vergunning betreft, en dat derhalve de stortplaats er reeds is, doet aan die vaststelling geen afbreuk. De gebeurlijke niet-hernieuwing van de vorige vergunning houdt immers in dat geen afvalstoffen meer zouden mogen gestort worden, daar waar het bestreden besluit een vergunning verleent tot 2 december 2004";

dat de argumenten die verzoeker thans aanvoert om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te verkrijgen volledig gelijklopend zijn met deze die de Raad van State vroeger hebben overtuigd om het schorsingsarrest nr. 96.207 van 7 juni 2001 te wijzen; dat noch de verwerende, noch de tussenkomenende partij kunnen overtuigen wanneer ze betogen dat de aangevoerde nadelen geen nieuwe schorsing van de milieuvergunning voor dezelfde stortplaats kunnen verantwoorden; dat het immers in de eerste plaats aannemelijk blijft dat de verdere exploitatie van de stortplaats, met alle ongemakken die daarmee inherent verbonden zijn, een ernstige weerslag kan hebben op de woonkwaliteit van verzoeker, zelfs indien de afstand tussen zijn woonplaats en de stortplaats een "halve kilometer" of zelfs 800 m zou bedragen zoals de tussenkomenende partij voorhoudt; dat het argument dat er geen "causaal verband" zou bestaan tussen het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel en de bestreden beslissing omdat de nadelen uitsluitend toegeschreven zouden moeten worden aan de aanwezigheid van de stortplaats en niet aan de verdere exploitatie ervan evenmin opgaat; dat verzoeker wel degelijk nadelen aanvoert die betrekking hebben op het "verder" exploiteren van de stortplaats; dat bovendien verzoeker wel degelijk een voordeel kan halen uit de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit aangezien die schorsing zou inhouden dat de stortplaats in afwachting van de uitspraak ten gronde niet verder geëxploiteerd kan worden;

Overwegende dat is voldaan aan de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de c.v.b.a. I.V.V.V.A. wordt ingewilligd.

Het verzoek tot tussenkomst van de stad MAASEIK wordt niet ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 juni 2002 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij het beroep dat de c.v.b.a. INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING EN VERWERKING VAN VASTE AFVALSTOFFEN (I.V.V.V.A.) had ingesteld tegen het besluit van 2 december 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende het verlenen van de vergunning voor het verder exploiteren van een stortplaats gelegen aan de Dornerstationstraat te Maaseik, gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit in dier voege wordt gewijzigd dat de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn die aanvangt op 1 januari 2000 en eindigt op 31 december 2003, de eindafdekking van de stortplaats volledig uitgevoerd dient te zijn tegen voormelde einddatum en een bijzondere voorwaarde wordt toegevoegd met betrekking tot de modaliteiten van opvulling en afwerking van de stortplaats.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de verzoekende partij in tussenkomst en van de tussenkomende partij, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en twee, door :

de HH. E. BREWAEYS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Th. VAN RAEMDONCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

E. BREWAEYS